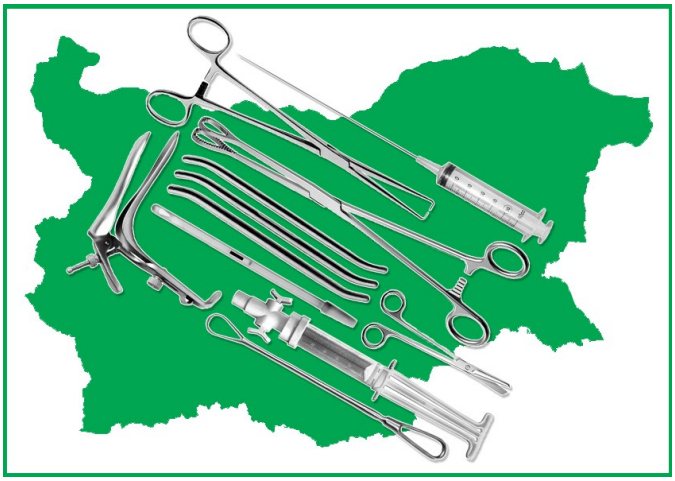
# 60 години легални аборти в България и 6 милиона изгубени живота

На фона на цялата история на българската държава от над 1300 години, последните шест десетилетия може да не ни се струват дълъг период, но ако ги разгледаме по подробно, ще видим, че това е време на огромни социални, икономически и политически промени, което е преобразило изцяло нацията ни. Може да се каже без съмнение, че днес българският народ жъне това, което е сял щедро в близкото минало, най-вече след Втората световна война.



През октомври 2014 година написах първата си по-обширна статия, свързана с абортите в България, със заглавие „Шест причини за аборт и шест милиона аборта по-късно“. В нея представих причините за този скрит геноцид, които са били възприети като основание за законно извършване на аборти, и се опитах да представя ясно позицията в защита на човешкия живот и достойнство от момента на зачатието до естествената смърт. Две години по-късно, продължавам да смятам, че легализираното отнемане на животи на неродени български деца, за вече цели 60 години, е може би най-голямото общонационално престъпление на българския народ и той носи и ще носи последствията от него като естествено наказание за своя егоизъм и безотговорност, което може да доведе дори до изчезване на нацията ни.

Немският поет, публицист и пацифист Курт Тухолски, оставил своя исторически отпечатък в началото на 20 век, казва: „Смъртта на един човек е трагедия, смъртта на милиони е статистика“. Тази сентенция описва добре ситуацията по неговото време, когато диктатори, стремящи се към пълен контрол в страните си и върху чужди територии, започват да налагат чрез своите идеологии възприемането на народа просто като маса от трудещи се за общото благо, без стойност за отделните човешки животи и съдби; аморфна маса, сред която не могат (или не трябва) да се отличават личности и индивидуалности, а само зависимости, ползи и интереси в подкрепа на нечия социална, икономическа или политическа идея. Не е случайно, че сред първите страни узаконили абортите в света са именно Съветския съюз под управлението на Владимир И. Ленин през периода 1917-1920 г. , когато те стават безплатни и разрешени по желание, и нацистка Германия под управлението на Адолф Хитлер през периода 1933-1935 г. - на етническа основа.

## Защо и как се легализират абортите в България?

Факт е, че винаги в историята на човечеството е имало тайно предизвикани аборти от жени чрез билки, отвари или различни абортивни инструменти и методи; на някои места абортите дори са били приемани за допустими по време на войни, бедствия и глад. Винаги обаче на обществата, които са приемали за нормално унищожаването на собственото си поколение, се е гледало от околните народи като на зли и недостойни за съществуване. Аристотел е сред първите, които се опитват да наложат абортите по социални причини, а лекарите в древността като цяло допускали аборта, когато е застрашен живота на майката, но дори в оригиналната Хипократова клетва се казва буквално: „Така няма и да дам на жена песар, за да предизвикам аборт“.

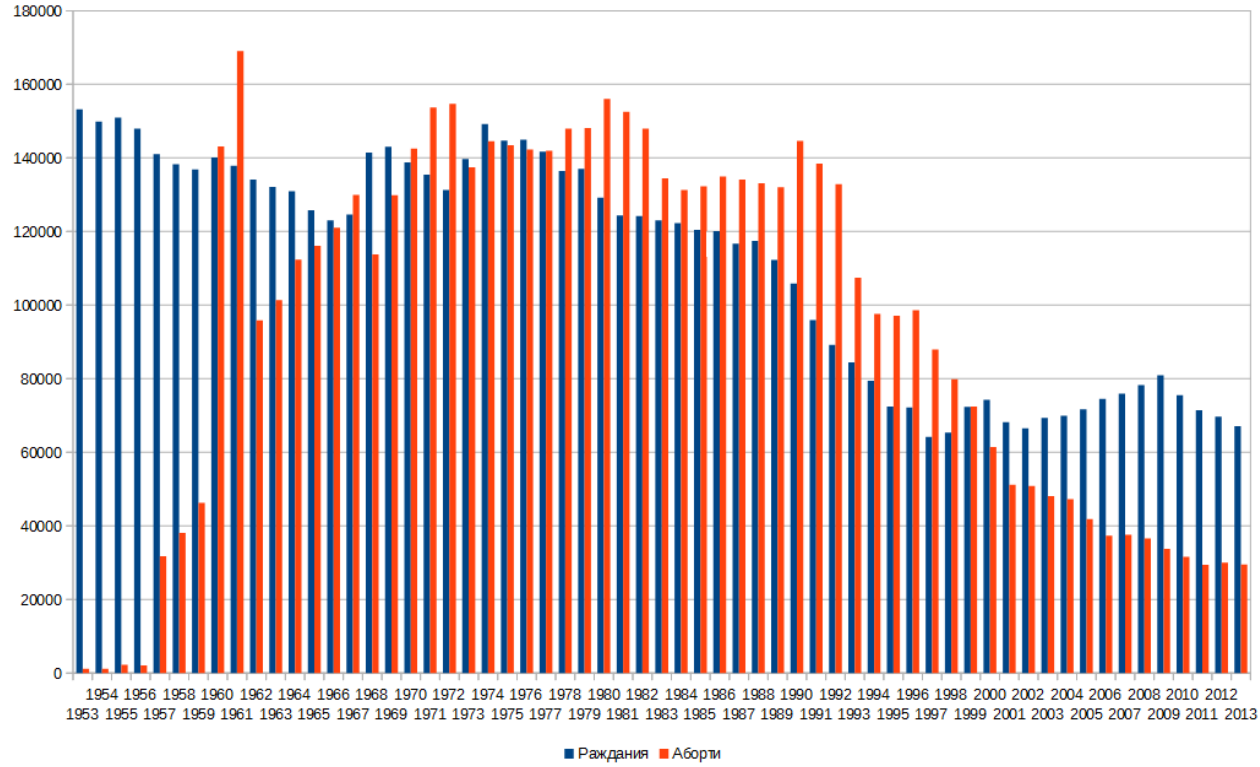
До началото на 20 век абортите са рядко срещано явление и се наказват най-сурово. Тогава след 1920 г. заедно с разпространението на социалистическите идеи, се появяват нов тип организации за правата на жените, които налагат обществен модел, при който от жените се очаква да правят всичко задължително наравно с мъжете. В следствие на това, дори тези жени, които желаели да отглеждат децата си у дома започват да бъдат смятани за безполезни в обществото, ако не работят във фабрики, заводи или не допринасят по друг начин за социалната идея. Децата вече задължително трябвало да бъдат предоставяни на социалистическата държава за отглеждане и възпитание в детски ясли, детски градини и училища. По онова време, в рамките на няколко поколения, целенасочено се разрушават религиозните и семейните традиции и ценности. Човешкият живот става нежелан и ненужен, ако държавните водачи или обществото, че не се нуждаят от него за своите цели.

Докато според законът от 1896 г. абортът в България се определял като криминално престъпление и правата на лекарите, които са извършвали такъв, са били отнемани, то след закона от 1956 година, когато на власт вече е Българската комунистическа партия, абортите биват легализирани. Това става под въздействието на властта в Съветския съюз и оказван натиск към всички социалистически страни, за приемане на общи насоки в народното здраве. В началото абортите били само частично либерализирани и имало ограничение в зависимост от броя на децата на семейството или здравословното състояние на плода или майката. По-късно, както е и в настоящият момент, ограниченията за аборт в първите 12 гестационни седмици отпаднали изцяло.

## Статистика за абортите

От 1956 г., когато за първи път в България имаме реална статистика за абортите „по желание“, броят им започва да нараства рязко. По време на почти целия тоталитарен режим на комунистическата партия, след официалното узаконяване на на абортите, броят им на година не слиза под 100 000, а за определени години броят на легалните аборти достига около 160 000.  (При това в статистиката не са включени нелегалните аборти, които по сметка на АГ специалисти са още около 30% над посочените легални.)

**Така общият брой аборти в България за периода от 1956 г. до днес е над 6 000 000.**




През последните години се наблюдава намаляване на броя на абортите, като това вероятно се дължи на няколко причини  - по-често използване на средства против забременяване, по-малък брой на младите хора в България в следствие на увеличената миграция и неподаване на достатъчно пълна и вярна информация към Националния център за обществено здраве и анализи (НЦОЗА).

## Влияние на абортите върху българското общество

След като разгледахме защо и как са били легализирани абортите по света и конкретно в България и какво казва статистическите данни за броя на абортите, не можем да не обърнем внимание на някои основни последици от всичко това.

**Стойността на човешкият живот в нашето общество е много ниска.** Хора биват убивани на улицата или дори в домовете им само за няколко лева или при обикновена саморазправа; тинейджъри и младежи приемат високи дози твърди наркотици и алкохол в отговор на невъзможността да открият стойност в живота си; мъже и жени сменят често сексуалните си партньори без да помислят за възможността за забременяване и последствията от това. През последните шест десетилетия, ние сме изградили едно материалистично и консуматорско общество, което не цени човешкия живот. Това е идеалната среда за извършване на тежки престъпления срещу личността и нарастване на броя на самоубийствата. Това е и което се наблюдава на практика – за съжаление сме първи по тези показатели в Европа.

Може би мнозина няма да свържат статистическите данни директно с абортите, но е факт, че когато някой не цени живота на собственото си неродено дете, живота на други възрастни и дори своя живот, нищо друго не може да бъде достатъчно ценно за него. Когато премахването на един човешки живот, защото не ни е нужен, е просто въпрос на бизнес взаимоотношения и заплащане на 200 лв. за наемане на някого (гинеколог), който да свърши „мръсната работа“,

тогава няма нужда да се чудим защо мнозина твърдят, че „всичко днес е пари“ и че дори „животът е пари“.

Обществото ни има лошо отношение и към тези, които са слаби и увредени, нелечелимо болни или страдащи. Вместо да мислим за това как можем да подобрим здравеопазването за всички, включително за най-уязвимите, се ограничава достъпа до здравни грижи и лечение (за сметка на редица безсмислени държавни разходи в други насоки). Сред населението ни избуява омраза и расизъм – едни хора мислят за други хора, че са недостойни да живеят заради убежденията им или заради произхода им.

**Сексуалното и репродуктивното здраве на мъжете и жените е влошено.** Все повече млади българи не могат да имат деца по естествен начин – повече жени не могат да забременяват и повече мъже имат проблеми със сексуална дисфункция и плодовитостта си. И няма как да е другояче, след като животът на бебето в майката не се цени, когато не е желано, а абортите се възприемат просто като една крайна форма на контрацепция. Голяма част съвременниците ни не оказват почти никакъв контрол и ограничаване на сексуалните си връзки, не встъпват в брак и искат да имат първото си дете на възраст не по-рано от 30 години или по-късно, когато фертитетът е значително по-нисък. Безспорен факт е, че всеки аборт увеличава риска от невъзможност за бъдещо забременяване, увреждане на поколението и помятане при следващи бременности, а вероятно повечето млади жени, които са били сексуално активни до тридесетте си години, са извършвали поне един аборт. За тази черна статистика допринасят и венерическите заболявания, които са масово разпространени и водят със себе си дългосрочни последствия върху мъжкото и женското здраве. Можем да споменем също така и влошеното психическото здраве в обществото ни, за което за жалост също водим в европейските класации. Според правени проучвания извън България, поне 65% от жените извършили аборт страдат от посттравматично стресово разстройство, което често се нарича и постабортен синдром. За съжаление, в бланката за информирано съгласие за аборт никъде не е упоменато, че абортът може да има опасност за женското здраве не само по време на самата процедура, но и да остави отпечатък върху целия живот на жената и да предопредели до голяма степен нейното бъдеще.

**Българската нация застарява и вече не може да се възпроизвежда.** За да продължава да съществува България, е необходимо жените в страната да раждат средно по 2.1 деца през живота си, а този показател вече е паднал до 1,5. Тенденцията е с продължаващото застаряване на населението и мигрирането на много млади българи в други страни по икономически или други причини, този показател да се влошава още повече. Според последното преброяване, в България живеят малко над 7 милиона българи, от които 13,9% под 14 години, 10% от 15-24 години, 35.3%% от 25-49 години и 40,9% над 49 години. Подобни са тенденциите и в цяла Европа. Не е случайно, че има все по-голям миграционен натиск от страните в Азия и Африка към страните в Европейския съюз, където населението почти навсякъде застарява, но има все по-голяма нужда от работна ръка и грижа за болните и възрастните.

## Като заключение

Посочените по-горе основни насоки за влиянието на абортите не изчерпват темата за всички нарушени взаимодействия в обществото ни, но те показват една неприятна картина и предричат едно тъмно бъдеще за нацията ни, освен ако не започнем да ценим и защитаваме човешкия живот още от утробата и да пазим достойнството на всички хора по време на живота им до деня на естествената им смърт.

***Конституция на Република България, чл. 28:***
„Всеки има право на живот. Посегателството върху човешкия живот се наказва като най-тежко престъпление.“

Ивайло Тинчев
Председател на Управителния съвет
Сдружение „Избор за живот“

**За Сдружение „Избор за живот“**

Сдружение „Избор за живот“ е нестопанска организация, създадена през 2013 г., чиито цели са да информира обществото за ценността на човешкия живот от момента на зачатието до смъртта и да помага на уязвимите, страдащите и техните близки да не вземат фатални решения, за които по-късно биха съжалявали.

Повече информация за мисията и дейността на сдружението можете да намерите в сайта www.pro-life.bg, а детайли относно абортите и последствията от тях можете да прочетете в сайта www.abort.bg.